

Oponentura diplomové práce pro Kamilu KARAGAVRILIDISOVOU

Univerzita Karlova v Praze, Pedagogická fakulta

Typ studia:

Ročník: 3., ak. rok 2006 - 2007

Obor studia: Učitelství pro 1. stupeň ZŠ

Specializace: výtvarná výchova

Vedoucí diplomové práce: PhDr. Jaroslav Bláha, katedra výtvarné výchovy

Oponent: Mgr. Jan Šmíd

Datum odevzdání diplomové práce: listopad 2007

Téma diplomové práce:

Počítač, digitální fotografie a video jako nová média umělecké tvorby a jejich využití v dětském výtvarném projevu

Diplomová práce Kamily Karagavrilidisové je velmi kvalitním vzhledem do možností tvůrčí práce s technickými médii, jakými jsou počítač, digitální fotografie a video. Aplikace těchto „nových médií“ (nejen dobou vzniku, ale i možnostmi „neklasického“ výtvarného záznamu) do výtvarné výchovy je dnes již takřka nevyhnutelnou a v podstatě přirozenou cestou, jak dětem umožnit pracovat „ještě jinak“ s nástroji, kterých se téměř denně dotýkají. A to ať již pasivně nebo aktivně. Autorčinou snahou a mottem celé práce je dokázání a obhájení tvrzení, že aplikace a využívání technologických prostředků má v oblasti výtvarné výchovy a kultury své nezastupitelné místo, což se jí daří.

Práce je rozdělena na tři části. Část 1. - teoretická, označená jako A, se zabývá exkurzem do problematiky „nových médií“, vysvětlením základních pojmů a vymezením některých stěžejních obsahových oblastí, které jsou nebo byly využívány a rozpracovány v historii nebo současnosti umělecké tvorby. Autorka zde seznamuje s konkrétními uměleckými autoritami, jejichž přínos v rámci „nových technologií“ je zcela patrný. Na jejich příkladech také ilustruje širší směry, kterými je možno se při práci s dětmi vydat. Část 2. – didaktická, označená jako B, představuje tři projekty pro žáky základní školy (1., 3., a 5. třída). Velmi kvalitní zpracování, myšlenková, motivační i výsledná stránka (výstupy projektu) poukazují na fakt pečlivého vzhledu a promyšleného přístupu k dětskému prožívání. Témata, která jsou v hodinách výtvarné výchovy často využívána a zpracovávána klasickými výtvarnými médii, zde autorka cíleně posouvá do roviny technologické a s využitím „nových médií“ jim dává další, jiný rozměr obsahovosti a významů. Jedním z přínosů této části jsou také poznámky a návody, jak přistoupit k výchovně-vzdělávacím projektům z hlediska materiálního zázemí a organizace výuky. Velmi kladně hodnotím jakési dodatky jednotlivých projektů v podobě bloků „další možné aktivity“, které naznačují směry a další oblasti využití, například pro pokročilejší žáky. Přestože myšlenková východiska pro práci s dětmi předkládá autorka komplexně řešená, chybí mi zde více prostoru pro konkrétní ukázky dětských prací a obrazové (foto) záznamy výtvarné práce. V části 7 – charakteristika výtvarného projektu Tváře se sice ukázka vybraných portrétů 1. ročníku ZŠ objevuje, přimlouval bych se však za více a barevnější fotografie. Část 3. – výtvarná, označená jako C, představuje autorčiny výtvarné práce, kde použití technologických prostředků a aktivní práce s nimi ozřejmuje a potvrzuje skutečnost o zájmu a promyšlenosti koncepce celé diplomové práce. Kamila Karagavrilidisová se pohybuje v oblasti nových médií se samozřejmostí a z této části je patrné zvládnutí i aktivní tvorba s různými médii. Pro svou tvorbu využívá tradiční a v obecnější rovině stále aktuální témata, která se nesnaží posunout do krajnosti za každou cenu. Koncepce výtvarné části umožňuje nahlédnout problémy jako východiska a zároveň jako částečné reflexe didaktické části. Nejpatrnější je v této části pohled subjektivní, na rozdíl od pohledů teoretických a didaktických v předchozích částech diplomové práce. Velmi oceňuji pečlivost a koncepčnost navržených děl, zvláště ve 2. výtvarné práci – „Prostředí, ve kterém žijí“.

Diplomantka Kamila Karagavrilidisová pojednává o „nových médiích“ na výpěch teoreticko-praktické úrovni, kdy celý didakticko-výtvarný koncept a cestu vznikání díla prostřednictvím „tvořivého“ média vnímá v mnoha ohledech jako „snazší“ a dostupnější oproti „klasickým“ výtvarným médiím. Ve svých úvahách se autorka dotýká i problematiky rychlosti a „snadnosti“, ale také „estetické efektности“ technických médií současnosti. Forma diplomové práce je vhodným přínosem pro oblast praktické tvůrčí činnosti s technikou a technickými prostředky na základní škole i přínosem pro inspirace studentů. Postoj diplomantky k využívání moderních technologií (nejen) v koncepci výtvarné výchovy na základní škole je zcela obhajitelný, pevný a studiem kvalitně podložený. Vhodnost výběru studijní literatury koresponduje s potřebami celé práce.

Návrh hodnocení před obhajobou: výborné

V Praze 27. 12. 2007